

Rezolucija 1503 (2003.)

koju je prihvatio Savet bezbednosti na svojoj 4817. sednici,
28. augusta 2003.

Savet bezbednosti,

Podsećajući na rezolucije 827 (1993.) od 25. maja 1993., 955 (1994.) od 8. novembra 1994., 978 (1995.) od 27. februara 1995., 1165 (1998.) od 30. aprila 1998., 1166 (1998.) od 13. maja 1998., 1329 (2000.) od 30. novembra 2000., 1411 (2002.) od 17. maja 2002., 1431 (2002.) od 14. augusta 2002. i 1481 (2003.) od 19. maja 2003.,

Imajući u vidu pismo generalnog sekretara upućeno predsedniku Saveta bezbednosti od 28. jula 2003. (S/2003/766),

Odajući priznanje Međunarodnom krivičnom sudu za bivšu Jugoslaviju (MKSJ) i Međunarodnom krivičnom sudu za Ruandu (MKSR) za važan doprinos u postizanju trajnog mira i sigurnosti u bivšoj Jugoslaviji i Ruandi i napretku koji su ostvarili od svog osnivanja,

Imajući u vidu da je važan preduslov ostvarivanja ciljeva zacrtanih u strategiji za okončanje rada MKSJ-a i MKSR-a puna saradnja svih država i to posebno u hapšenju svih osoba koje su još na slobodi, a protiv kojih su podignute optužnice na MKSJ-u ili MKSR-u,

Pozdravljajući korake koje su preduzele države na Balkanu i one u regiji Velikih jezera Afrike da bi unapredile saradnju u hapšenju svih osoba koje su na slobodi, a protiv kojih su na MKSJ-u i MKSR-u podignute optužnice, no izražavajući zabrinutost zbog činjenice da neke države još uvek nisu osigurale punu saradnju,

Podstičući države članice da razmotre mogućnost donošenja mera protiv pojedinaca i grupa ili organizacija koje pomažu optuženima da ostanu na slobodi i da i dalje izbegavaju privođenje pravdi, uključujući mere kojima se želi ograničiti mogućnost putovanja i zamrznuti sredstva tim pojedincima, grupama i organizacijama,

Podsećajući i najenergičnije *potvrđujući* izjavu predsednika Saveta bezbednosti (S/PRST/2002/21) od 23. jula 2002. kojom se daje podrška strategiji MKSJ-a na osnovu koje će istrage biti završene do kraja 2004. godine, svi prvostepeni postupci do kraja 2008. godine, a kompletan rad Suda do 2010. godine (Strategija okončanja rada MKSJ-a) (S/2002/678), s tim da će se Sud u svom radu koncentrisati na krivično gonjenje i suđenje najvišim vođama koje se sumnja da su najodgovorniji za zločine u okviru nadležnosti MKSJ-a, dok će suđenja onih manje odgovornih biti prebačena na odgovarajuće nadležne nacionalne sudove uz jačanje sposobnosti tih sudova da obavljaju taj posao,

Podstičući MKSR na izradu detaljne strategije po uzoru na Strategiju okončanja rada MKSJ-a, kako bi se predmeti koji se odnose na optužene srednjeg i nižeg ranga mogli prebaciti na odgovarajuće nadležne nacionalne sudove, uključujući sudove u Ruandi, kako bi se MKSR-u omogućilo da ostvari svoj cilj okončanja istraga do kraja 2004. godine, sve prvostepene postupke do kraja 2008. i kompletan rad Suda do 2010. godine (Strategija okončanja rada MKSR-a),

Imajući u vidu da gorepomenuta strategija okončanja rada ni na jedan način ne menja obavezu Ruande i zemalja bivše Jugoslavije da sprovode istrage koje se odnose na optužene kojima se neće suditi na MKSJ-u i MKSR-u i da preduzmu odgovarajuće radnje u vezi sa podizanjem optužnica i krivičnim gonjenjem, imajući istovremeno na umu da MKSJ i MKSR imaju primat nad nacionalnim sudovima,

Imajući u vidu da je jačanje nacionalnih pravosudnih sistema od ključne važnosti za funkcionisanje pravne države općenito, a pogotovo za sprovođenje strategije okončanja rada MKSJ-a i MKSR-a,

Imajući u vidu da je osnovni preduslov za ostvarivanje ciljeva strategije okončanja rada MKSJ-a hitno osnivanje, pod pokroviteljstvom Visokog predstavnika, i što skorije funkcionisanje posebnog Vijeća pri državnom sudu Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: "Vijeće za ratne zločine") kojem će MKSJ potom upućivati optužene nižeg i srednjeg ranga,

Uveren da MKSJ i MKSR mogu najefikasnije i najekspeditivnije ispuniti svoj zadatak ako svaki od njih ima svog tužioca,

Postupajući u skladu sa Glavom VII Povelje Ujedinjenih nacija,

1. *Poziva* međunarodnu zajednicu da u sklopu strategije okončanja rada sudova pomogne nacionalnim jurisdikcijama da povećaju svoju sposobnost krivičnog gonjenja u predmetima koji će biti prebačeni sa MKSJ-a i MKSR-a te podstiče predsednike, tužioce i sekretare MKSJ-a i MKSR-a da razvijaju i unaprede svoje "outreach" programe;
2. *Poziva* sve države, posebno Srbiju i Crnu Goru, Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu, kao i Republiku Srpsku u Bosni i Hercegovini, da pojačaju saradnju i pruže svu potrebnu pomoć MKSJ-u, pogotovo da se Radovan Karadžić i Ratko Mladić, kao i Ante Gotovina i svi ostali optuženi privedu na MKSJ, te poziva ove i sve ostale osobe protiv kojih je na MKSJ-u podignuta optužnica da se predaju MKSJ-u;
3. *Poziva* sve države, posebno Ruandu, Keniju, Demokratsku Republiku Kongo i Republiku Kongo da pojačaju saradnju i pruže svu potrebnu pomoć MKSR-u, uključujući pomoć u vezi sa istragama koje se odnose na Ruandsku patriotsku vojsku i naporima da se Felicien Kabuga i svi ostali optuženi dovedu pred MKSR, te poziva ovog i sve ostale optužene protiv kojih je podignuta optužnica na MKSR-u da se predaju tom Sudu;
4. *Poziva* sve države da saraduju sa Međunarodnom kriminalističkom policijom (MKP-Interpol) kako bi osobe protiv kojih su na MKSJ-u i MKSR-u podignute optužnice bile uhapšene i prebačene na te sudove;
5. *Poziva* donatore da podrže rad Visokog predstavnika za Bosnu i Hercegovinu na osnivanju posebnog Vijeća na državnom sudu Bosne i Hercegovine koje će suditi na osnovu optužbi za teške povrede međunarodnog humanitarnog prava;
6. *Traži* da predsednici MKSJ-a i MKSR-a i njihovi tužioci, u svojim godišnjim izveštajima Savetu Bezbednosti, obrazlože svoje planove o sprovođenju strategija okončanja rada MKSJ-a i MKSR-a;
7. *Poziva* MKSJ i MKSR da preduzmu sve mere kako bi završili istrage do kraja 2004. godine, sve prvostepene postupke do kraja 2008. godine i kako bi okončali svoj rad 2010. godine (strategija okončanja);
8. *Odlučuje* da se član 15 Statuta Međunarodnog krivičnog suda za Ruandu menja i zameni odredbom iz Dodatka I ove rezolucije, te traži da generalni sekretar imenuje tužioca MKSR-a;
9. *Pozdravlja* nameru, koju je generalni sekretar naveo u svom pismu od 28. jula 2003. godine, da se Savetu bezbednosti dostavi ime gđe Carle Del Ponte kao kandidata za tužioca MKSJ-a;
10. *Odlučuje* i dalje aktivno rešavati ovo pitanje.

Dodatak I

**Član 15
Tužilac**

1. Tužilac je odgovoran za istragu i krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji Ruande i građana Ruande odgovornih za takva kršenja počinjena na teritoriji susednih država u razdoblju od 1. januara 1994. do 31. decembra 1994. godine.
2. Tužilac deluje nezavisno kao zasebni organ Međunarodnog suda za Ruandu. On ne sme tražiti ni primati uputstva ni od koje vlade niti bilo kojeg drugog izvora.
3. Tužilaštvo se sastoji od tužioca i drugog kvalifikovanog osoblja zavisno od potrebe.
4. Tužioca imenuje Savet bezbednosti na osnovu predloga generalnog sekretara. Tužilac mora biti osoba visokih moralnih kvaliteta i posedovati najviši stepen stručnosti i iskustva u vođenju istraga i gonjenja u krivičnim predmetima. Tužilac ima mandat od četiri godine i može biti ponovno izabran. Uslovi službe tužioca odgovaraju uslovima službe podsekretara Ujedinjenih nacija.
5. Osoblje Tužilaštva imenuje generalni sekretar na preporuku tužioca.